

გ ა ზ ე თ ი ლ ი რ ს			
თვე	მან.	თვე	მან.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი ერთი შუბრი

ივერიკა

გაზეთის დასაყვადად და ყოველ განცხადებასა დასაყვადად უნდა მიჰმართოს: თეოდორ რედქციას, კუთხეში, ავსტრიის ქუჩაზე, ვარსკვლავის ქუჩის პირდაპირ, ავსტრიის კონსულის სახლში; წერა-კითხვის გამოცემულ ნაშრომებს კანცელარიაში, სახელმწიფო პარკის სახლში, სახელმწიფო კაზნაში.

დასი განცხადების ჩვეულებრივი სტრუქტურა რვა კაცია.

1877—1892 **ს ა ზ ე ლ ი ტ ი კ ა დ ა ს ო ლ ი ტ ე რ ა ტ უ რ ი ა გ ა ზ ე თ ი** 1877—1892

გაზეთი „ივერიკა“ მარტის პირველი დამ დაბეჭდვამ დაიწყო ღირს 8 მან. 75 კაპ.

„ივერიკა“

გამთავ 1892 წელს იხვევ ნოტარსით, როგორც აქამდე.

მისსა ჰსურს დაიკავებოდნა მარტი 20 1892 წლისათვის მიჰმართოს: **თფილისში:** ა) თითონ რედაქციას, ნიკოლოზის ქუჩაზე, ვარსკვლავის ქუჩის პირდაპირ, თვ. გრუზინის ქუჩის სახლში, № 21; ბ) კანცელარიაში, სახელმწიფო კაზნაში, სახელმწიფო პარკის სახლში, სახელმწიფო კაზნაში.

ტფილისის გარე მდებარეობა უნდა დახატონ გაზეთი შედგენის აღსანიშნავად: **Тифлис. Вь редакцію грузинской газеты „ИВЕРИЯ“.**

რედაქცია ამისათვის აქვს აღწერა, რომ იგი გაზეთის გეგმის გამო მასეუხის შეგუდა აქვს მარტი 20 წლისათვის მისთვის, ვინც გაზეთის დაკვეთისათვის შესასყდრს ფულს პირდაპირ რედაქციაში და ან წერა-კითხვის გამოცემულ ნაშრომებს კანცელარიაში, სახელმწიფო პარკის სახლში, სახელმწიფო კაზნაში.

გაზეთის ფის დაბეჭდვით გაზეთის სათაურზე, ხოლო სრული პირისა გაზეთის დაკვეთის გამოცემულ ნაშრომებს კანცელარიაში, სახელმწიფო პარკის სახლში, სახელმწიფო კაზნაში.

ქართული თეატრი
კვირას, 22 მარტს,

ქართულ დრამატული დასის არტისტებისადმი

მ. საფაროვის თარსობით წარმოდგენილი იქნება:

ორი იბოლი

ღამა 5 მოქ. და 6 სურათად, თარ. ა. ბ. ცაგარელის.

ამ წარმოდგენისათვის მოწვეული არტისტები-ქალი

მ. მ. ბაგრატიონი-საფაროვი.

მისწავლავს მთავარ: ქ-ნი საფაროვის, ავლოვის, ჩერქეზიშვილისა, დიდბუღაძის, მანდაგოვის, ბ-ნი ალექსი-მესხიშვილი, სეიფიძე, გედევანი, გამყრელიძე, შათირაძე, საფაროვი, და სხვ.

ამ ჰაესში პირველად გამოდგენ სცენაზე დასაყვადად არტისტი-ქალი, და დაბეჭდვით და მსახურისათვის.

ადგილების ფასი ჩვეულებრივია დასაყვადად 8 საათზე

ველეტონი

დამკვარი შავილი
(გულდნი ივერის ტრეფა ასული)

ოც-და-ცხრა ნომერის კნაინა ლიხა ყელისის შეუსულდა ოც-და-თხუთმეტი წელიწადი. ეს დღე მისი დაბადების დღე იყო და რადგან კნაინა, როგორც მრავალი სხვა მისი ტოლ-ამხანაგი, მონად გახდა ჩვეულებას, მოპირბუთო-მოკაზმული სასტუმრო ოთახში გამოვიდა, რომ ღირსეულად მიეღო მისილოცავდ მისილი ღირსეული სტუმრები. ტანთ ეცვა პარიის უფასსენს მოლაზე შეყვარდა ოთხ ცისფერი აბრე-

ჩილისის. გვერდს ხიშტინი რუსეთი უშენებდა. სასამართლოს დარბაზი გატენილია. გარეთაც ბლომად მიუყრია ხალხს თავი. ბერია ქობულეთით მაჰმადიანი ქართველი, უფრო ყმაწვილი ბებერი.

ლევან გურიელს და აზნაურთ გოგიტიშვილს ედებთ ბრალი, რომ ხელს უწყობდნენ, მინას აძლევდნენ და ინახავდნენ ფირალს (ყბაღს) მიხაკო გოგიტიშვილს, რომელსაც გვიგონებთ დაეძებდა მთავრობა, როგორც სახიზნარის ძარკვა-გლეჯის მთავარს მონაწილეს.

ზარზან, თუ ახსოვს მკითხველს, ბათუმში რკინის გზის საქონლის სადგურზე დღისით დევნიდნენ ავაზაკები როტმისტრის ქარბანში მოსამხატვრე ლეიტენანტს, რომელიც თან თურმე ათასი თუმანი ფულს მიჰქონდა, დასცეს თავში რკინის კეტო, ავლოვიც ფული და გაქციენ. ერთი ამ ბორტების ჩაქვნიდან, ვიღაც ახალგაზრდა აფხაზი, შემდეგ გემზე შეიყრეს სწორედ იმ დროს, როცა გემი წასვლას აპირებდა. დატყობილი გამოტყდა და სხევიც დაასახელა.

მეორე ავაზაკი სახელი ჩაქვი იცნეს ჩასაფრებულმა დარაჯებმა და, რაკი ძალაზე დადგა და თოვის სროლა მართო, იქვე მოჰკლეს. მესამე, გოგიტიშვილი, ვადავრად გურიანი, თვისი-ანგზში, სანამ იმასაც არ მოუღეს ბოლო. პოლიცია შემოერტყ ერთხელ სახლს, სიაც გოგიტიშვილს ეკლეს ბოლო, და, გამართა რა თოფების გვერის კაცი, გურიის და მთელის საქართველოს ერთი ჩინებულ თავად თავანი ისეთს სახითადა და სათაქოლო საქმეს, როგორც გახლავთ ყანა და დენა, იმათთან, რა აზრითა უნდა იყოს, ყოშობის დაქირა, აღმინისტრაციის კომბა, ხელ-კეტი ყოფნა და იმის წყალობის ღოდინი?

უნ თუ სხვა უფრო შესაფერი და ნაყოფიერი, თვისთვის და მამულისათვისაც უფრო სასახელო, უფრო გამოსადეგი ხელობა და საქმე ვერ აირინა? რა მიზეზია, რამ მიყვანა ამ საზარებელი სკამბლის კაცი, რომელსაც, ეკვი არ არის, სხვებზე უფრო მეტი ღონე და საშუალება ჰქონდა,

დღე წარჩინებულის გვარის ქალისა და ამასთან სიტურფით განთქმულის მომზიდვისა აგრ დაუფიქრებლად, აჩქარებით როდი იდგენსაწყოლობო ბული უნდა ყოფილიყო ამ დღესთან, და აი, ამტომაც კნაინა რამდენჯერვე შეტრიალ-შემოტრიალდა სარკის წინ, რადგანაც ძლიერი სურვილი ჰქონდა გულმოდინე გაესინჯა თითოეული ნაოჭი ძვირფასის კაბისა, რომელიც საგანგებოდ ამ დღისთვის ჰქონდა დაკვეთილი. დარწმუნებით შეგვიძლიან ესთავთ, რომ კნაინა ჩაქვნილობით ყმაყოფილი დარჩა, ხოლო ეკვი გავქვს და დიდი ეკვიც, რომ პირი-სახე მოსწონებოდეს: მის დანახვებზე დრმად ამოიხარა, ტურები მწარე დილიშა მო-

რომ ქვეყნისათვის სასარგებლო კაცი გამოუსულიყო და უფრო კეთილად წარგმართა თავისი ნიჭი, აზრი და წინაპრათაგან ნაბოძევი უფლებო? რა უკუგმართი ძალი და ვითარება ტრი-ბუნა ჩვენს ცხოვრებაში, რამ გავგუყუდებართა ზენ და ფიქრი, რამ დაგვიტანა გზა და კვალი? აი სანტ-პეტრო სავანი, რომელიც ვლის პასუსს, მაგრამ, ჩვენდა სამწუხაროდ, სხვა-და-სხვა მიზეზის გამო ჩვენ ვერ გამოვეცდებით ამ სავნის წყალობად ვარჩევნა და იმითიც კმაყოფილი ვიქნებით, თუ თითონ მკითხველი გულდაღულ ჩაუფიქრდა ამ ფრად მძიმე საქმეს. ცოტაოდენს პასუსს თითონ ბრალდებულზე მოგახსენებთ, როცა სცილობის სასამართლოს წინაშე თავი ბრალის ახდის.

ჩინა არ მატკოს; მილიციის იუნ-კერი გახლავართ, ისიც იმითა, რომ „სტრასი“ უფროსად დამაყენეს; სწავლა და განათლება არ მიმიღია, მინ გამოვიზარდე; სხვაფერ, თუ არ აღმინისტრაციის წყალობით, ჩინს ვერ ველოდებოდა...

აი, ჩვენის თავ-მომწონე თავად აზნაურთობის სრულის დამბობისა და მიწათთან გასწორების ბნელი და გულ-საკლავი სურათი!

ქვეყნის მეთაური წოდება, თავად-დად იმითა წოდებული, რომ თავში სდგომია ქვეყნის წარმატებას, იმის საქორებას და გულის ტვივოს; წოდება, რომელიც ოდესღაც მამულის წინამძღოლი ყოფილა და, თუ არა ყოფილა, უნდა ყოფილიყო მინიცი; რადგან იმეებდა ამას და ამათ ამართლებდა ქვეყნის თვალში თავის ბატონობას, ძალისა და უფლების ხელთა პრატობა; წოდება, რომელიც სდღესაც დიდად მიანია მინი-ქებულის უფლების ტარება და, მამასადაც, ვალი და მოვალეობაც უნდა ესოდეს, — ისე დამიკრებულა, და რამდენიმე-გამოვალეობა, ისე და-ჰკარგვია ცხოვრების აზრი და სავანი, რომ გული მდღეობით გვეცხება კაცს, როცა გარემოება ძალა-უნება რამდენიმე-გამოვალეობის თვალ-წინ და განქვენებს უკულმა დაბრუნებულის საქმის ამისთანა მაგალითს.

უგრხიხ და თავის ქნევით ხელგმი უღონოდ ძირს დაეშვა.

— დღერთა ჩემო, რასა ვეგვარ! იფიქრო კნაინამ: ჩატექელი ტურე-ნი... ჩალურჯებული თვალეები... სისხლ-გამომღვლილი, შეფიქრებული ლო-ყევი და ეს... ეს ვერავი ნაოჭები, რომელიც ამ შეუქნებულად შემოე-პარა ჩემს უხლად და უყოლი, ტურეფა სახეს... რა მალე ჰქრება მშვენიერებას!.. ვანა დიდი ხანია მას აქვდა, რაც თავყვანსა მცემდნენ, მაღმრთობდნენ და ჩემს სილოამზეს ცა და კვეთას ჰღალადებდა!..

და აი, ამ ფიქრმა იმეშავა და მოაგონა კნაინას ხი ბედნიერი დრო სიყმაწვილისა, როცა თქვენს-მოდ-მეტის წლის გასათხოვარი ქალი, გა-ღალღებული სრულის შეგნებით თა-

ახლა რუსეთში და, მასწავლებელმა, ჩვენშიც, რადგან ჩვენ ის უნდა იყავით რუსეთს, როგორც პაწა ნა-ვი, რომელიც მავარის ჯგუფითა მი-მაგრებული დიდს, უშველელს გემ-ზედა, —სხვა სუსტი და ნიაგი ჰქონს, რეაქტული წოდებული, ან, მდებო-რად რომ მოგახსენოთ, უკან-უკან დაწევის, უკუღმა სიარულის სურვი-ლი ბატონობს.

მოგესხენებათ, რომ ბევრს სწავლა-მეცნიერება და იმის შეუდრეკელი მოძღვრება და კანონი ჩიარადც არ უღირს, რადგან სწავს და სჯერა, რომ დედამისე-ვი არ ტრიალობს განუწვდომელს სივრცეში, როგორც სწავლულნი და ფილოსოფოსნი მო-ჩინებენ, არამედ ეგვიპტე და ფუნქცი-ბული და ხარის რქის წყვერზე სდგას...

ამ რქად და ეგვიპტად, ამ ახიერ-ბულ ქვეყნის ბოძად ბევრს, ხანათა შორის, თავად-აზნაურობა მიანიჩა. ჩვენშიც ბევრი, მეტადრე ვი-ვა-გლობით „გამოხოზონიკებული“ თავ-ვი, იმისებამ დაობებულის ფარ-კაპარჯით და ჰოდადებს საჯაროდ: „არქა, გვიწველეთ, ვიღუბებითო!“ და თითონ თავის საშველად ხელის განაძეგა არც უნდა და არც იცის.

გრ. ვოლკი

ახალი ამბავი

* ჩვენ მივიღეთ დანიშნულები-სამებრ გარდასაცემად 900 მან., რომელიც უანდერბა სხვა-და-სხვა და-წესებულებას განსვენებულმა ეგნატე სოლომონის ძემ მიქელაძემ. ამ ცხრა ასს მანათი 100 მანათი უნდა გა-დაეცეს დიდუბის სამრევლო სკო-ლას, 100 მან. ამაღლებლის მკლე-სიის სამრევლო სკოლას, 100 მან. ავლბარის წმ. მარინეს სამრევლო სკოლას, 100 მან. ტფილისის სათა-ვად-ანაურთ სკოლას და 500 მან. ვარძიის მონასტრის ხიდის ვასაკეთე-ბლად, სულ 900 მან.

* 18 მარტს ქართულმა სათე-ატრო დასმა წარმოადგინა მეთრედ „ნატერის თვლი“, ოპერეტე მ პო-ქმედებდა. ხალხი ნაკლებად დაესწრო.

* ტფილისის სახანო პალიტი-სავან მიიღო ქალაქის გამგებამ ცნო-ბა, რომ დღეის იქით რა-კი ხაზი-ნაში ქალაქის ფული იქნება წარ-დგენილი, მიღად ჩარიცხული იქნება პოლიციის ვალის მოსაშორებლად.

ვისთა მოზიბილვის მშვენიერებისა, თავ-მოწონებელი დადიოდა ვარდით მოყვნილ ცხოვრების გზაზე, ირვე-ლიფე-კი, როგორც მთავრეს ვარს-კვლავნი, მხეგრუნერ საუკეთესო ვეა-რისა და მწვენიერის შეხვედრისათვის დასვენის-მკველნი... კნაქა მანინ დათმვარო იყო ბედნიერებით, თავს ბრუე ესნობად დაუღვევლის ქრე-ბადიარისაგან და ჰეჭობობდა, რომ მე ვარ ქვეყნის თვლი და ჯავარო, მე ვარ ის კერტო, რომლისაყვაც ანდა-მატურის მალთი მიზიდება ყოველი-ვეო. გულში დაგება და თანდათან უზრდებოდა მედიდურობის გრძნობა; ამაყად დასტკბობდა მისთვის თავდა-დებულს ახალგაზა მორტფილითა გუნდს და სრულიად წარმუხებელი იყო, რომ მისი ბედის ვარსკვლავი გან-საკუთრებული რამ უნდა ყოფილიყო,

ვინც არ იცის, რა დიდი მნიშვნე-ლობა აქვს ქალაქის ჯიბისათვის ამ ამბავს, ყურადღებას არ მიიქცევს ამ ცნობას. ხოლო თვით ქალაქი-კი ავერ-ერთი წელიწადია, რაც დიდს გაჭირ-ვებაში იყო, რამ მისი შემოსავალი იგზავნიერდა ხაზინაში და ხაზინა-ში ამ ფულებით ანადლებდა ძველს ვა-ლესს, რომელსაც ქალაქი დიდი ხა-ნა უარსა ჰყვოდა და ამის საბუთე-ბიც წარდგენილი აქვს სამინისტრო-ში. რაკი ქალაქის შემოსავალი ამ სახით ვერ აღწევდა ქალაქის კასსას, ამის გამო ვერც ხარჯის გაძლიერას ახერხებდა ვაგებობა, დევიციტი დევიციტებატებოდა და ამევე დროს პოლიციის ვალიც იზრდებოდა. ბო-ნის გამგებამ მიჰმართა მ-ს გუ-ბერნატორის თხოვნით, რომ ხაზინამ გამოიზაროს ქალაქის ფული პოლი-ციის შესანახს ხარჯში. ხაზინას და-ვეერი ფული დაქვრივო ჰქონდა დღე-ვეო ორი თვის სამის თუმანზედ მეტი. ეხლა, რაკი ეს ფული პოლიციის ხარჯში წვა, ნამდვილი ვალი შემ-ცირდება და დანარჩენს ადვილად მოიშორებს ქალაქის გამგებამ.

* გუშინ-წინ, 18 მარტს, ქრ-დები შესულან კავკასიის საავთიაქო საქონლით მოვაჭრე ამხანაგობის სა-წყობში, საბიორების ქუჩაზედ. სა-კვირველი ის არის, რომ თაკი წყლის იარაღად მოუბათ შენობის თავის-თვის, თოჯნედ აცოცებულან, ფან-ჯარა შეუმტრევიათ, შესულან და საქონელი გაუხიბნიათ. ავახაკები ჯერ შეგობობდნენ არ არიან, მაგ-რამ, როგორც ეტყობა, ხელები თი-თონედ დაქრილი უნდა ჰქონდეთ, რადგანაც საწყობში სისხლი და-ღვრილი და ავრთვეთ ის თაკიც, რომ-ლის შემწობითაც უკანვე ჩამოკო-ცებულან, სულ სისხლით არის გა-თხერჯილი.

* ამ ბოლოს დროს ქალაქში ხუნგა-ე-ეელქირება თანდათან მსე-ტულობს. ჯერ მარტო გუშინ-წინ ხუთი ავადმყოფი მიიყვანეს მიხეილის სამკურნალოში და გუშინ კიდევ —სამი. ექიმები ამბობენ, იშვიათად ყო-ფილა ასე მოდებული ეს ავადმყო-ფობა, რადგან ამ ეპიდ ზოგან მთე-ლი ოჯახობს, დიდი პატარამდე, ამ სენით არის ადავადებულიო. დიდი სიფრთხილეა საქირა, თორემ შეიძ-ლება მთელს ქალაქს მოკლდეს ეს სა-შინელი სენი.

* გუშინ დილით ტფილისში დღემით ამბავი მოვიდა, რომ გუ-

მიუწვდომელი უბრალო სიკვდილის „შეიღოს განგებისათვის; რომ ბუნების მისთვის დაუნაწიხს უფრო მაღალი ალოგისაზოგადობებაში, ვიდრე ეს წრე; ერთის სიტყვით, ელოდა ზღაპრულს ერთის, ხელმწიფის შეიღოს, რომელიც ერთს მშვენიერს დღეს დაეცემა და მუხლზედ მის წინაშე და სთხოვდა კობლას...

კრამბას ფეჭების დენა ერთის წმით შესწყდა, რადგანაც ამ დროს უწებურად თვლი მოჭრა ტრათუმის გვერდით დადგმულს პატარა სტოლზედ სიღარბაზო ბარათებს, რომელიც თა-ვანდის ავესით მოზრდილი ახალი ვერ-ცხლის ზაღია. კნაქანას ამისწყდა გულის სიღრმედაც წელი, თავ-დაქე-რული ოხვრა, შემდეგ გაიხარა, აიღო პაღია და რამდენისამე წამის განმავლო-ბაში ურკვდა შიგ ხელს, თითქოს ამ

შინ-წინ, ოთხშაბათს, 18 მარტს, ბა-ქადან მომავლის მატარებელს სად-გურ აღტავლისა და ნავთილულს შე-ავახაკები დასცილნენ. გაქანებულს მუ-ტარებელზედ სამი თითარი შემხტარა, ორი ვაფონის კარების გაღებას სცლიდა, მესამესე-კი ეტეო უხილ-შნა თავში იქავე მდგარ კონდუქ-ტორ ესტატე ოქრობორბისათვის და თვით გაუხეიქათ. თათრები ისევე გაქანებულს მატარებელზედ ისე ვალ-მომხტარან, რომ ვერა წაუღიათ-რა. თავ-გახეთქილი ოქრობორბე საავად-მყოფოში ავახაკენს. ავახაკები ჯერ ვერ უზოგნიათ.

* გუშინ, 19 მარტს, სამხედრო-სისტროლო მეზუბიში, გოლოვინის პრისაქტზედ, სურათების გამოფენა გაიმართა. მეზუბიში 200-ზედ მეტი სურ-ათია სხვა-და-სხვა მხატვრისა. სხვა-თა შორის გამოფენილია სურათები: ზანკოსკისა, მაშინჯალიანისა, ვაბა-შეილისა და სხ.

* ჩვენ გვატყობინებენ, რომ ნა-ილდამივე ტფილისის სახელოსნო სკოლაში გაიყიდება ამ სკოლის მო-წაფეების მიერ გაკეთებული სხვა-და-სხვა საოჯახო სამკაული.

* ამ დღეებში იმპერატრიცა მარია ალექსანდრეს ასულის უსინა-თლითა სამზრუნველოს კავკასიის ვა-წყაფილების სამკომ სამკურნალო მმართველობას წარუდგინა დასამტო-ცებლად წესდება ახლად დასაარსე-ბული ავადილი ავადმყოფების სამკურ-ნალოში. ამ სამკურნალოს ინიექ-ტორად მ-ნი გ. ა. ტარსიძე იქნება დანიშნული.

* 16 მარტს, საღამოს 8 საათ-ზედ, ამერ-კავკასიის რუგის გზის ტფილისის სადგურზედ უცნობმა კო-ბა დაწვრილდნენ რვეორდის ესრო-ლა მასალის საწყობის უფროსს, სი-მან კობაბოს. კობაბოს ტყეცა ასე-ლა. მაშინ ამ უცნობმა კაცმა დიდი ქვა ესროლა კობაბოს, მაგრამ არც ეს მოხდა. ამ საქმის გამოძიებას რუ-გის გზის პოლიცია შეუდგა.

* ტფილისის სათავად-ანაურთ ბანკის ანგარიშმიღანა სანს, რომ 1891 წელს ბანკს 102,000 მ. წმინ-და მოგება დარჩენია, ე. ი. 30,000 მანათით მეტი 1890 წლის მოგება-ზედ.

* ოსურეთა: ავახაკის ღლონ-ტის მოკვლამ, ორის კაცის დაჭრის გარდა, რაკი უკვე მოსწინებელი იყო

აუკრებელ ბარათების გარეშე ერთის ამორჩევა უნდაო. აი, ამოღო კი-დეს ეს ერთი. დიდნას დაშტე-რებით დაუწყო მზერა ყამათ მსგე-ლობის გამო გაყვითლებულს ფრხი-ლისოდენა ქალადის ნაჭერს და ამ დროს კნაქანას გრძელ მავ წა-მწმებისთვის რომ შეგებენდა, შეა-მწველით ზედ ჩამოკანწილებულს ორის ცრემლის მარგალიტს, რო-მელიც ბოლოს მოსწყდა და ვაგორ-და ოქროს ვარაყიან ბარათის წარ-წარაზედ.

— სად არის ის ეხლა?... უნე-ბურად წაიჭურქული მისმა დატეტე-ლიმა ბავებ.

ისევ იწყო ფეჭმა მუშაობა და მოაგონებდა ხელ-ახლა ვიღუშალა თვლი-წინ წარსულის ცხოვრების მი-ვიწყებული ამბები. აი ახალგაზდა

თქვენს გავრეში, სხვის უბედურებატ გამოიწვია: მივეჯილულის გავსს და-ბიო სალონილი დარაჯები მიუჩინეს. რა საქირა იყო დარაჯები, რა მო-გახსენათ. საქმე ის არის, რომ შეა-ღამის განდენენ ავახაკის ამხანაგის მიქელაშვილი და სალუქაძე, დაუ-შინეს დარაჯებს თოფი და ერთი მათ-განი მოჰკლეს და ერთიც მძიმედ დასტრეს და გაიქცნენ. ამას გარდა ამ საქმის გამო გამოძიებამ აღმოაჩინა, რომ ღლონტი მდევართა თოფის ტყვიით მხოლოდ დაჭრილა, ხოლო მოკლელი მიქელიშვილს მოუკლავს რეკულვერით, რადგანაც თითონვე ღლონტი შეგებწნა, რომ გაქცევის ღონე არ მქვს, თქვენ თქვენი თავიც გიჭერთ და ცოცხლად თავის და-ღებებას სიკვლილი მიჩვენებიაო.

* ბარის ოსეთა: ქალის მოტაცე-ბა ბარის ოსეთში დიდის ხნის მოდა არის. ამ დიდი ხნის მოდის ბარის ოსებ-ში თუმცა ბევრჯერ სისხლის ღრვაც მოჰკვებდა ხოლმე, მაგრამ მაინც არ იზილიან ამ ჩვეულებას. მამადაინი რა გაემატეყო, როდესაც, სამწუ-ხაროდ, მართლ-მადიდებელი ოსებიც ამ ერთდებთან ამისთანა საქციელს. აი, მაგალითად, სოფ. ოღინსკეულ-მა ოსმა ამ დიდ-მარხვის პირველ ქვირაში გაიტაცა თავის მეზობლის კალი და წაიყვანა სოფ. ხუმელაგში; ორი კვირა იქა ჰყავდა. მომტაცე-ბელი და ქალის პატრონი მორიგ-დნენ ურთავზედ ერთმანეთში და მომ-ტაცებულმა ქალი წაიყვანა შინ დი-დის ამბით და მაყრილით. ვიღას ახ-სოვდა ან მარხვა მაშინ... ამ ქორწი-ნების შესრულებამ!

* ვაზეთ *T. J.*-დგან მოგ-ცეპტე კიდევ ერთი ცნობა ვაზნაირ-ის საქმის შესახებ, იმ ვაზნაირ-ისა, რომელიც იმის ადგილზედ გა-დასახლებულს სახლის პატრონებს უჭირს, ან ამდენი და ამდენი იჯარა მომეტეო, ან არა-და, თქვენი შენო-ბა აპყრეთო.

შარშან ოქტომბერში ვაზნაირ-ის ადგილებზედ დასახლებულელობა თხოვნის გამო აღმინისტრატო სცდი-ლობდა, როგორმე მოერგებინა ვა-ზნაირ-ი და სახლის პატრონები, მა-გრამ ამ ცდამ მაშინაც ამოდ ჩაი-ნარა, რადგანაც ვაზნაირ-ი გამოა-ცხადა, 1 დესატინას და 525 ოთხ-კუთხს საყენს 50,000 მანეთზედ ნა-კლებ არ გავცილი, თითონ ვა-ზნაირ-ის-კი ამ ადგილის 6 დესატინა და 328 ოთხ-კუთხს საყენს 27,000 მანათად აქვს ნაყიდი არწრუნისაგან.

კაცი, რომელიც მან სასტკიად და-საჯა, რომელსაც მოუღოა გული, დაუბარა სიკაცხობის ხალისი, მო-უსპო რწმენა და იმედება... ვანა ის დასაწმენარი იყო მისგან? თავით და-ხემაზედ სანდომიანი, ტანად, ვანა-თოფული, გონება-ვანგიობარბუ-ლი... არა, პირ-ჩიით, თითონ ის არ იყო ღირსი ამ საუცხოოა კაცის უნა-გარო სიყვარულისა და პატვის-ტემისა... სიყვარული ხომ ბრმა არის: თავის გულწრფელს გატაცებაში, მა-შალის კეთილმოზილის სულის კვე-თებაში ის ვერ ამწვდება, როგორ დასცილიდნენ იმის მთის ანკარა წყა-როსავით წმიდა გრძნობას და მისა-რად იგდებდნენ გულის სიღრმე-დან ამოსულ სიტყვებს... არსე-ბა, რომელიც იმ კაცს ღეთა-ვად დაესხა და რომლის გულისათვი-

* ქალაქის საბჭოს ხმისანს შაპ-ანოზის ვანრახეა აქვს თურმე სა-ბჭოს მომავალს კრებასა სთხოვს, რომ ქალაქმა ექსპროპრაციით შეი-სყლოს ვაზნაირ-ის მამული, ე. ი. იძულებული ჰყოს იმ ფსად მიჰყა-ლი ქალაქს თავის ადგილი, რა ფსა-საც და მფასებლები დასდებენ, და შემდეგ თითონ ქალაქმა მისცეს ეს ადგილი იჯარით ღირის მოსახლეებს, რომლებსაც იქ სახლები აქვთ აშენე-ბული.

* ამ დღეებში ქალაქის ხუროთ-მოდგარმა ბნზა მელქი-ბეგლოარო-ვმა აღმოაჩინა, რომ რკინის გზის ლიანდაგის გადობა ქალაქის ადგი-ლებზედ 16 კაცს ნება-დაურთველად აუშენებიათ სახლები. სახლის პატრო-ნებმა გამოაცხადეს, რომ ეს სახლე-ბი ამ ორის კვირის წინად ავაშენე-თო (*T. J.*).

მთავრობის განაარგულმადნი

ნადირობის შესახებ.

(დასასრული, იხ. „ეფრია“ № 60)

წესი სასქელმწიფოა ქაშხათა სამინის-ტრის მამულეშა ნადირობის ნება-რთვის საუბას:

1) სასქელმწიფო მამულეშა ნადი-რობის ნება-რთვის მთავრე შეიძლება იმევე წესითა და რაგით, როგორც ამ მამულეშას საჯარო ვაჭრობით ავარით ხაუბა, ან კიდევ ნება-რთვის მოქმობის ედავით ამ ფასად, რომელსაც სასქელ-მწიფოა ქაშხათა სამინისტრო დააწესებს გუბერნატის უფროსეთთან მოღვაწე-პების შედეგად.

2) სამინისტროს უფლება აქვს, უშა-ქმაზად მასცეს ნადირობის ნება რუსეთის ამ ჩრდილოეთ და ჩრდილო-დასმისავეო გუბერნაშაში, სხაჯ ნადირობა ცხოვრე-ბის სასარგა მესწორეუბანისათვის.

3) სასქელმწიფო ტყის განრთველი-ბის მოსკლავა და დაწარუებს სრულა უფ-ლებას აქეთ სასქელმწიფო ადგილებში ნადირობას, ამ ადგილებს გარდა, რომ-ელიც ან სქელმწიფოს განრთვობის სასწაროდ არის დაწინაშული, ან ავა-რითაა გაცემული. ამ ადგილებში, სცა ნადირობა სრულად ვარძელდება, იმესე-შეუღას, ვერანსა და ვასეუბ-წადიარ-ბის ნება არ აქეთ არც სასქელმწიფო ტყის მოსკლავებს და არც დაწარუებს.

საც სიკაცხობის შეწირვა ღირნიად უნდა, ისე უჭურვება, როგორც სხვა ათასს თავყენის-მცველს, არ აძლევდა არავითარს უპირატესობას; პატრონისი კაცი ვერ ამწვდება, რომ სათავყენებელის არსების გული მოკლა-გაქვებენისამაზრატენებას, ვანგნე-აკი შეგებყო მხოლოდ ერთს აზრს, ერთად-ერთს ფეჭოს, რომელიც ქია-სავით ღირნიად და მოსკვენებას არ აძლევდა მის ტენის: ეს იყო ფეჭო-თავისის მშვენიერების გამო... გულ-უბრყვილო კაცი ვერ ამწვდება ფუქს ცხოვრების თავის ღეთავისის, რომ-მელიც იქნება ერთხელაც არ დაფე-ქრებულყო ქალის ნამდვილ ღირ-სებისა და დანიშნულების შესახებ, არა სრულიყო განგებრისა და წწო-ბრის წარმატებას, ერთი რიგინი წრეც არ წაეციბა, არც ერთხელ

